

[Socialministeren]

Prostitution er i dag ikke i sig selv strafbart i Danmark. Efter straffelovens § 199, som kun yderst sjældent anvendes, kan der imidlertid gives personer, der alene ernærer sig ved prostitution, pålæg om at søge lovligt erhverv. Overtrædelse af et sådant pålæg vil være strafbart.

Erfaringen viser, at der ofte vil være knyttet forskellig kriminalitet til prostitutionsmiljøet.

Politiet har ofte opnået et stort personkendskab angående prostitutionsmiljøet f.eks. i særlige kvarterer i København – såsom Vesterbro – i forbindelse med det daglige arbejde med kriminalitetsbekæmpelse.

Det sker ofte, at politiet i København ved mistanke om begyndende prostitution hos unge og mindreårige forsøger at få den unge motiveret til at stoppe blandt andet ved at oplyse om de farer, de kan blive udsat for, herunder narkotikamisbrug og AIDS. I de fleste tilfælde har disse samtaler den ønskede virkning. Politiet kører ofte efterfølgende den unge hjem, hvorved forældrene får kendskab til den unges situation. Endvidere underretter politiet de lokale sociale myndigheder efter reglerne herom, hvis den pågældende unge er under 18 år.

I det omfang det strafferetlige system kan indgå i begrænsning af prostitution, er det den egentlige bagmandsvirksomhed, der bør rammes med straffeforanstaltninger, hvilket der allerede i dag er hjemmel til i straffelovens §§ 228 og 229.

4. Handlingsforslag

SFI-undersøgelsen viser, at prostitutionsbillet har ændret sig siden 70'erne. Men vi må erkende, at der stadig ikke er tilstrækkelig detaljeret viden til at nå til bunds i prostitutionsproblemerne.

Det er dog regeringens opfattelse, at især tilgangene til prostitution skal mindskes. Kun ved forebyggende tiltag – generelt og i forhold til truede grupper – kan vi begrænse tilgangen af unge til prostitution.

Ligeledes må indsatsen mod den hårdest belastede prostitution prioriteres højt – bl.a. en indsats, der kan gøre dagligdagen bedre for de gadeprostituerede, øge sundheden og give mulighed for resocialisering. Det er i gruppen af gadeprostituerede, vi kan finde såvel de yngste prostituerede som mange stofmisbrugende prostituerede.

En mere målrettet social indsats forudsætter dog, at de prostituerede selv er motiverede til at indgå i et samarbejde om problemerne. »Erhvervet« er så belastet, at anonymitet og uforpligtethed ofte er en forudsætning for, at der kan opnås et tillidsforhold.

Formålet med en indsats må dels være at begrænse tilgangen af unge til prostitutionen og dels at give enhver mulighed for at komme ud af prostitutionen. Men prostitutionen er ofte knyttet sammen med mange andre og komplicerede problemer. Derfor må indsatsen være både bred og målrettet og foretages i et samarbejde bl.a. med de frivillige organisationer, politiet, sundhedssektoren og undervisningssektoren.

Som det har været nævnt tidligere, gøres der allerede en del nu. Men der kan gøres mere.

Fra regeringens side vil vi foreslå at fremme følgende:

1) En opbakning af indsatsen i forbindelse med det frivillige sociale arbejde og en fortsættelse af den økonomiske støtte til arbejdet mod fattigdom, til udbygning af bl.a. private væresteder, opsøgende arbejde, rådgivning, overnatningsmuligheder i miljøet m.v. for de hårdest belastede prostituerede.

2) Opfordring til en egentlig målrettet prostitutionsforebyggende indsats fra de offentlige myndigheders side, der kommer i kontakt med miljøerne. Dette gælder i særdeleshed de sociale myndigheder. Men det gælder bl.a. også politiets indsats i forbindelse med mistanke om begyndende prostitution hos mindreårige.

3) Det tværsektorielle samarbejde må støttes, bl.a. fordi ingen enkelt myndighed har selvstændigt ansvar for løsning af prostitutionsproblemet. Især må det offentliges samarbejde med den frivillige indsats støttes. F.eks. er SSP-samarbejdet i mange lokalområder et forum, hvor det prostitutionsforebyggende arbejde i forhold til de unge kunne overvejes samordnet. Indsatsen i de kriminalitetstruede familier og miljøer har formentlig allerede i dag en vis prostitutionsforebyggende effekt.

4) En forbedring af det offentlige sociale tilbud til prostituerede, der er motiverede for samarbejde. Bl.a. forsorghjem, herberger, kvindekrisecentre m.v. kunne danne en ramme for en forbedret indsats. Amtsrådsforeningens rapport: »Amterne og videreudvikling af § 105-institutioner« (januar 1990) peger på mu-